

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

42e jaargang nr. 66, najaar 2016

*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Wie is God?

*God is Vader, Zoon en Heilige Geest.
Hij is er altijd al geweest.
Zonder Hem ben ik verloren
en was ik ook nooit geboren*

*God is één dag in de week geen werk,
dat is de zondag,
want dan zit ik in de kerk.
God is altijd en eeuwig trouw.
Hij is er voor mij en zeker ook voor jou.*

*God is liefde en smart,
God is dragen in mijn hart,
God is hoe alles hier begon,
God is regen, hagel, sneeuw en zon.*

*God is de Bijbel waar je in moet lezen,
Die jou leert hoe je moet wezen.
God is geloof, hoop en liefde
en zo veel meer.*

*God, mijn hart gaat daarom zo te keer,
want de mensheid wil niet meer
met U zijn.
Ja, God en daardoor doet mijn hart
zo'n pijn.*

LvZ

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof
R.C. Boekhout
H. Kuipers

Hoofdredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
Deel van het
Amsterdamse Engedikoor
bijna 100 jaar geleden

Vertrouwen

Vertrouwen is een groot goed, vertrouwen geeft berusting, in een vastigheid. Mensen zoeken naar dat vertrouwen, zodat zij daarin een zekerheid vinden. Het leven is te complex. Er is weinig in het leven waarop men kan vertrouwen. Of waar men op wil vertrouwen. Als mensen onderling een zakelijke afspraak maken, dan zorgt men ervoor, dat het wordt vastgelegd in een contract. En dan nog! Welke zekerheid geeft zo'n contract eigenlijk? De rechterlijke macht heeft het er druk mee om een ieder zijn recht te geven, het contract kan verschillend gelezen worden. Dat betekent dat de helft zijn recht niet krijgt, hetgeen men wel dacht te hebben. Het vertrouwen wilde men wel vangen in een contract, maar uiteindelijk betekende het niet zoveel.

Weinig zekerheid

Zo is dat geregeld in de samenleving. Er is nagenoeg weinig, waar men vertrouwen in kan hebben. Men vindt in de samenleving weinig zekerheid. Er is veel teleurstelling, omdat men vertrouwt op zaken die er eigenlijk niet toe doen. Die het leven niet zekerder maken. Uiteindelijk vind men geen geborgenheid, geen zekerheid. De enige zekerheid is dat het leven eindig is. Hoe is het in deze tijd niet gesteld met al die onzekerheid die de mensen beleven? Het is alles onvast in

de wereld. Er is eigenlijk niemand die zulks kan benoemen, al wordt er veel over gesproken hoe alles geregeld zou moeten zijn. Want wat dat betreft zijn er vele geleerden die de oplossingen uit hun mouw lijken te schudden. Ze kunnen precies zeggen wat er aan hapert in de samenleving. Maar er verandert eigenlijk in het geheel niets.

Ook christenen

Veel christenen hebben hun vertrouwen verloren in de basis van hun bestaan. Want hun fundament was eens het Evangelie, waar zij hun vertrouwen op hadden gesteld. En dat vertrouwen was op Jezus de Heer, de Gekruisigde. Het geloof was dat uiteindelijk het Koninkrijk Gods gestalte zal krijgen over de ganse aarde. Dat de gelovige daarin behouden zou worden, in Christus de Heer. Zoals wij dat lezen in Rm.5:9-11: 'Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft; en dat niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus Christus, door wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.' Veel christenen hebben dat vertrouwen verloren en zijn weer

op weg gegaan om een andere zekerheid te vinden. Apostel Paulus waarschuwde al in zijn tijd, dat men wakende moest zijn, om niet wederom overwonnen te worden. Kol.2:8-10: 'Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus, want in Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht.'

Vastigheid

Wij kunnen opmerken dat het ongelof in Gods Woord alleen maar toeneemt. Het zou een teken van deze tijd moeten zijn voor christenen: 'Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen.' Als zij dat zouden opmerken! Maar zij merken dat niet op. Dezen menen dat zij er goed aan hebben gedaan, om het geloof te verlaten. Of gelovigen vinden het belangrijk om wereldse beginselen wederom te belijden. Men kan opmerken dat het geloof verwereldlijkt. Dat is vaak de oorzaak dat gelovigen het niet meer kunnen geloven zoals het wel is gegeven in dat Woord van God. Maar het wonderlijke is wel dat men gemakkelijk voorbij gaat aan zoals het staat geschreven. Dat de zekerheid van Gods Woord zo makkelijk wordt losgelaten. Het is een kenmerk van onze tijd. Herkennen wij die tijd

als christenen die Jezus wel verwachten? En dan niet verwachten zoals het is gedacht, vanuit de verdeeldheid die er is in de algemene christenheid. Maar zoals het staat geschreven in dat eeuwige Godswoord, dat betrouwbaar is. We lezen in Kol.1:5b over 'de prediking der waarheid, het evangelie'. Elk Woord van God is Waarheid en kan alleen maar verstaan worden, vanuit Gods Woord, zoals het is overgeleverd aan de mensen. Het is een vast contract dat maar op één wijze kan worden uitgelegd. En dat is door de Heilige Geest. Het zijn altijd Woord en Geest, die het in de gelovigen bevestigen. Dat is het grote vertrouwen, en dat brengt ons naar de vervulling, die de gelovigen en ongelovigen zeker hebben te verwachten. Als wij letten op de tekenen van deze tijd dan kunnen wij de vervullingen aanschouwen. Want wat dat betreft leven wij in de tijd dat wij Jezus kunnen verwachten. Wij verwachten Jezus niet als Rechter, die Zijn oordeel zal oordelen over het vertrouwen dat de mens heeft gehad in Zijn Woord en getuigenis. Maar Jezus zal hen bevestigen, die zich gebonden wisten, in dat vertrouwen aan Gods Woord. Want dat was het voor deze gelovigen werkelijk, een Testament door God gegeven. Een contract dat niet verbroken kan worden. Zoals apostel Petrus schrijft in 1Pt.1:25: 'Maar het woord des Heren blijft in der eeuwigheid. Dit nu is het woord, dat u als evangelie verkondigd is.' Vertrouwen is een vastigheid, als

wij dat hebben op het Eeuwige Godswoord. Het geeft een geborgenheid, omdat het bevestigd wordt door de Heer.

Genade

Vertrouwen in de Heer onze God, het is een groot goed dat de gelovigen is gegeven. Die zekerheid door het geloof mag in de gelovigen zijn. Door te geloven zoals het geschreven staat, want zoals het geschreven staat, daarin is de vervulling gelegen. Wij verwachten Jezus in Zijn wederkomst, want dat is ons getuigenis: Bereidt u want Jezus komt. Het is zeker

anders dan wat de wereld over vertrouwen meent te weten. Wat een verschil van vertrouwen! Welzalig worden zij genoemd die hun vertrouwen hebben op de Here God, zoals koning David dat vanuit zijn eigen ervaringen mocht verwoorden. Psalm 40:4 luidt: 'Welzalig de man, die de HERE tot zijn vertrouwen heeft gesteld, die zich niet wendt tot de hovaardigen, noch tot hen die naar leugen afdwalen.' Vertrouwen, een genade Gods, in Zijn eniggeboren Zoon. Maranatha.

M.S. Antonisse

Plaats

(Jh.14:2,3)

Je hebt van die Bijbelplaatsen die je vaak leest of hoort en die je tegelijkertijd vaak gedachteloos laat passeren. Maar werken ze een volgende keer even op je in, dan kunnen er vragen opkomen. Jh.14:2,3 is zo'n tekstgedeelte. We lezen: 'In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.' De vraag die hierbij opkwam, was hoe het komt dat de Heer, waarvan we weten: 'Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er' (Ps.33:9 SV) blijkbaar zo lang bezig is om die plaatsen te bereiden, nu al bijna 2000 jaar. Als Hij in staat is om in een oogwenk te scheppen, waarom dan niet de plaats die voor de Zijnen bereid wordt? Dit artikel is bedoeld om te zoeken naar het antwoord op deze vraag.

Tempel

De enige andere plaats waar Christus spreekt over 'het huis mijns Vaders' vinden we in Jh.2:16, waar we lezen dat Hij tot de duivenverkopers zegt: 'maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis.' Het is duidelijk dat de Heer het hier heeft over de tempel in Jeruzalem die verontreinigd werd door de aanwezige

wisselaars en verkopers. Hij slaat ze letterlijk de tempel uit want Hij 'maakte een zweep van touw en dreef allen uit de tempel, de schapen en de runderen; en het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en hun tafels keerde Hij om.' Even later als Hem gevraagd wordt: 'Welk teken toont Gij ons, dat Gij dit moogt doen?' antwoordt Jezus: 'Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.' De Heer sprak hier over de tempel Zijns lichaams, legt Johannes uit, en hij schrijft dat zijn discipelen zich na Zijn opstanding herinnerden dat Hij dit gezegd had, 'en zij geloofden de Schrift en het woord, dat Jezus gesproken had.' In ieder geval kunnen we concluderen dat Christus Zich identificeerde met de tempel, het huis van Zijn Vader. Maar we kunnen ook vaststellen dat de Zijnen eenmaal zullen wonen 'in Christus', want Rm.12:5 luidt: 'zo zijn wij, hoewel velen, een lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander.'

Woonstede

Sinds de ontmoetingsdag van vorig jaar zijn we, nog meer dan daarvoor, bepaald geworden bij het feit dat als we verzegeld zijn, wij tempelen van de Heilige Geest genoemd mogen worden: 'Maar die zich aan de Here hecht, is een geest met Hem. (...) Of weet gij

niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt' (1Kor.6:17,19)? Paulus kon daarom ook de gemeente te Efeze schrijven: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend; op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.' Heel duidelijk is uit deze laatste tekst dat er een proces plaatsvindt, we worden gebouwd tot een woonstede Gods, tot een huis des Vaders dus. We hebben hier in ieder geval al antwoord gekregen op onze vraag waarom de Heer niet in een oogwenk de woningen in het Vaderhuis bouwt en Hij er blijkbaar tot nu toe mee bezig is: Gods tempel, bestaande uit de gelovigen die aan Hem gegeven zijn, is nog niet af. De Heer is bezig mensen toe te tellen en het getal is tot dusverre niet vol, waardoor Hij nog niet meteen komt!

Hoge roeping

Dit komt overeen met wat Gods Woord ons leert in 1Pt.2:5: 'Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus

Christus.' Ook 2Kor.6 geeft licht hierop: 'Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn' (vs.16b). Er is sprake van een hoge roeping die heel veel verantwoordelijkheid geeft: 'Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht' (1Pt.2:9). Uit onze woorden, onze daden en onze houding moet duidelijk worden dat we niet van onszelf zijn, maar dat we bereid zijn om aan onze roeping te beantwoorden met een rein en heilig leven, tot eer en verheerlijking van Degene die ons heeft getrokken tot Zijn wonderbaarlijke werk. En waarom zouden we niet? Christus zegt ons toch dat Hij bezig is om ons een plaats te bereiden, waarvan we weten dat die onbeschrijflijk mooi is: 'wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God reeds van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid. En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben' (1Kor.2:7-9).

Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis

Deze tekst vinden we terug in het boek Hosea (4:6a) en wordt gesproken tot de priesters van God. De gevolgen van het ontbreken van kennis zijn trouweloosheid, geen liefde, vloeken, liegen, moorden, stelen, echtbreken, etc. Kennis mogen we vertalen als 'weten wie Hij is, wat Hij van ons vraagt en welke Zijn ordeningen en inzettingen zijn'. Als we weten wie Hij is, neemt niet alleen ons respect toe voor Degene die hemel en aarde gemaakt heeft maar ontwikkelen we ook meteen onze persoonlijke relatie met Hem. Deze zal in diepgang toenemen. Als we weten wat Hij van ons vraagt kunnen we op zijn minst trachten hieraan te voldoen, ook al slagen we hier lang niet altijd in zoals ook Paulus schrijft. Dat de Heer dit echt belangrijk vindt blijkt o.a. uit Hos.6:6: 'Want in liefde heb Ik behagen en niet in slachtoffer, in kennis van God en niet in brandoffers.'

Geloof en liefde

In de tekst uit Hosea 6 wordt al duidelijk melding gemaakt van de liefde. Liefde voor God en de naaste. Zonder de liefde blijft er niets overeind. Maar zouden we kunnen liefhebben zonder Hem te kennen en zou de liefde toe kunnen nemen (en onze aanbidding en verering) als we Hem beter kennen? Het belang wordt al snel in de Bijbel duidelijk. In Dt. 6:6-7 staat:

'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.' In dit geval dient ons hele leven doordrenkt te zijn van de liefde tot God en hebben wij de plicht dit aan onze kinderen en elkaar door te geven. In 2Tm.3:14,15 vinden we de NT-bevestiging van deze woorden: 'Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus.'

Onderwijzing

In de Bijbel vinden wij een aantal keren de lering van onze Heer in teksten terug. In Mt.22:29 wordt de Sadduceeën verweten dat 'zij de Schriften en de kracht Gods niet kennen', waarmee dus direct wordt aangegeven dat dit wel belangrijk is. In Mt.16:3 wordt het verwijt gemaakt dat men wel kennis heeft van het weer dat men kennelijk kan voorspellen maar dat men de tekenen der tijden niet (her-)kent. Ook in Lc.11:52 wordt tegen de Farizeeën en wetgeleerden gesproken dat men de sleutel

De toekomst

Het is alles nog niet geopenbaard, maar we weten uit Gods Woord dat degenen die tot het einde vast blijven houden aan God en Zijn Woord (in beide betekenissen) iets prachtigs zullen beërven. We kunnen het ons dus niet eens voorstellen, maar wel geloven! Een beschrijving vinden we in Op.21 vanaf het negende vers: 'Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams.' We vinden dan een schets van het nieuwe Jeruzalem, de stad die zal nederdalen uit de hoge bij de wederkomst van de Heer, zichtbaar voor alle mensen (Op.21:11vv). In de beschrijving ervan vinden we vers 22: 'En een tempel zag ik in haar niet, want de Here God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam.' Oftewel: De hele stad is één tempel geworden, want de Heer woont in al haar bewoners (vs.3,11) en

zij in de Heer (vs.9), vervuld als zij allen zijn met de Heilige Geest. Dat is het einddoel van de werkzaamheid van de Heer aan ons allen; de plaats die bereid wordt is het nieuwe Jeruzalem, bestaande uit de heiligen die bereid en waardig zullen bevonden worden uit alle tijdvakken van de kerk, zoals moge blijken uit de belofte die de Heer doet aan degenen uit de gemeente Filadelfia: 'Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam' (Op.3:12). Dat we allen mogen volharden en blijven in de liefde Gods!

A.W. Berkhof

der kennis heeft weggenomen. De sleutel is niet alleen het beeld van de bediening, maar ook van het instrument waarmee de deur, en dat is Jezus Christus, te openen is. Alleen via Hem ontvangen wij vergeving van zonden en kunnen wij tot de Vader komen.

Ook Zijn gezondenen (apostelen) spreken bij herhaling over het feit dat de kennis van Christus alles te boven gaat (Flp.3:8). Vaak is deze boodschap gekoppeld aan een waarschuwing: 'Geliefden, daar gij het nu van tevoren weet, weest op uw hoede, dat gij niet, door de dwaling der zedelozen medegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid; maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid' (2Pt.3:17-18). Eigenlijk staat hier dat als wij opwassen in Zijn genade en kennis de kans kleiner is dat wij meegenomen worden door allerlei dwalingen en verlokkingen. Het is een troost en een zekerheid dat Hij het wil geven en dat het gebed veel vermag. Een prachtige tekst vinden we hierover terug in de Kol.1:9-14 waar we vinden: 'Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat gij met de rechte kennis van Zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God. Zo wordt

gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht Zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld, en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht.' Hier zien we het belang van kennis, de consequentie van kennis en het resultaat ervan terugkomen. Overigens mag ook opgemerkt worden dat wijsheid iets anders is dan kennis. Kennis mag getypeerd worden als 'het weten', terwijl wijsheid neergezet mag worden als 'hoe er mee om te gaan'. In het kader van de gaven van de Heilige Geest zien we deze twee aspecten overigens veel samenvallen. Oftewel: degene die veel kennis heeft krijgt ook de wijsheid om hier op een verstandige manier mee om te gaan.

Gevaren

In 1Kor.8:1 een duidelijke waarschuwing: Kennis kan ons opgeblazen maken d.w.z. arrogant of zelfingenomen. Pronken met hetgeen we denken te weten. Vanzelf is kennis en het werken aan het toenemen hiervan van groot belang, maar we dienen ons

er van bewust te zijn dat het ook een gave is uitgedeeld door Hem. Daarom is zelfingenomenheid niet passend, maar wel dankbaarheid. Ook zien we in het boek Prediker geschreven dat met kennis de smarten vermeederen. Immers, als wij Hem en Zijn ordeningen en inzettingen mogen kennen en we zien wat er in de wereld gebeurt dan zullen we hier regelmatig oprecht verdrietig van kunnen zijn. Neemt hierdoor ons verlangen naar de wederkomst echter niet recht evenredig toe? Hij is toch Degene die zonder twijfel spoedig een rijk, Zijn rijk, van vrede, waarheid en gerechtigheid zal stichten. Tenslotte wijst 1Kor.13 ons nadrukkelijk op de de rol en het belang van de liefde. Zonder dit is het alles niets waard.

Het belang voor ons leven

Jaren geleden hoorde ik in een predatie naar voren komen dat het van belang is om naast de tienden, die wij kennen als geloofsoffer, ook één tiende van onze tijd bezig te zijn met de zaken van Zijn koninkrijk. Deze opmerking is me altijd bijgebleven en bewaar ik als een waardevolle gedachte. Wij hebben hierin een eigen verantwoordelijkheid te nemen. Wel zijn een aantal zaken cruciaal en relevant als het gaat het begrip kennis. Het maakt ons sterker om de verleidingen te weerstaan en de kenmerken van de eindtijd te herkennen en zo vast te houden aan Zijn Woord. Het al eerder gememoreerde 2Tm.3 schrijft hier uitvoerig over. Ook in de omgang met anderen wil de

Heer ons mondig maken als wij moeten getuigen gebaseerd op de door de Heer gegeven Schrift: 'er staat geschreven..' Hij zal onze mond hiertoe vaardig maken en de angst wegnemen. Verondersteld wordt dat wij allen willen toenemen in Godsvrucht en naastenliefde. Zou dit mogelijk zijn zonder toe te nemen in Godskennis? Tenslotte: als we toenemen in kennis is ons hart (de plaats van de liefde) vol van Hem en de dingen die van Hem zijn. Onze relatie met Hem zal daardoor verder groeien en bloeien, maar ook met degenen waarmee we dagelijks geconfronteerd worden. Zal er dan niet een goede reuk van ons afkomen? Laten we in biddend opzicht bij de Heer afsmecken of Hij wil geven wat tot Zijn eer strekt, wat tot zegen is van ons allen en voor degenen die ons omringen en dat wij allen, geleid door Zijn Heilige Geest, staande mogen blijven tot dat grote moment. Halleluja!

R.C. Boekhout

Nieuws

We lezen in het Nieuwe Testament weinig over dagelijks nieuws dat gevolgd wordt. Alleen van de Atheners wordt een beetje spottend gezegd: 'Alle Atheners nu en de vreemdelingen, die zich daar ophielden, hadden voor niets anders tijd over dan om iets nieuws te zeggen of te horen' (Hd.17:21). Of ze niets beters te doen hadden! Bovendien klinkt in het gebruikte Griekse woord voor 'nieuws', 'kainos' door dat het moest gaan om iets dat ongehoord en ongewoon gevonden werd. Was iets al wat ouder, dan verloor men de belangstelling. Wij zouden zeggen dat de vis verkocht wordt in oude kranten en dat het nieuws van gisteren er niet meer toe doet. Die Atheners leken wel wat op de mens van tegenwoordig. Wij hebben dan ook nog de beschikking over allerlei media als kranten en t.v. waar het nieuws je van alle kanten tegemoet komt en iets belangwekkend gevonden wordt wanneer je het kunt bestempelen als 'modern'. Het vormt een van de redenen waarom christendom uit de gratie van het publiek geraakt is: te ouderwets en 'iets van vroeger', saai. Het is de waan van de dag die de moderne mens dwarszit met als gevolg: oppervlakkigheid. Men is gauw verveeld en door alle hypes en nieuwe dingen die zelfs tot op de telefoon te zien zijn,

komt men niet meer toe aan het doordenken van allerlei zaken die wezenlijk zijn voor het menselijk bestaan. De mensen van de laatste tijd worden door apostel Paulus in 2Tm.3:7 gekenschetst als zij 'die altijd bezig zijn met leren en maar nooit tot erkenning van waarheid kunnen komen' (NB) en zelfs 'mensen, wier denken bedorven is'.

Inzicht

Gaat dit aan christenen voorbij? Nee, veelal niet. De wereldgeesten hebben vast en zeker ook invloed op ons. We dienen echter te beseffen dat dit het geval is, om ons er tegen te kunnen verzetten. We horen geen slaven te zijn van wat de wereld ons te bieden heeft en ons te laten meeslepen met de wereldse begeerten, opinies en hypes. Christus waarschuwt er nadrukkelijk tegen als Hij de gelijkenis van de zaaier verklaart en over het zaad dat in de dorren gezaaid wordt zegt: 'de zorgen van de wereld en het bedrog van de rijkdom en de begeerten naar al het andere komen erbij en verstikken het woord en het wordt onvruchtbaar.' De Schrift leert in Ef.4:20-23: 'Gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens

aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken.' Door het geloof worden we vernieuwd en krijgen we een verse blik op datgene wat rondom ons gebeurt. We kunnen voorzien wat er in de wereld aan de hand is, want door de Geest Gods hebben we inzicht gekregen en kunnen we 'achter de oppervlakkige dingen kijken': 'Wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft (1Jh.2:27). Door de verzegeling (de zalving met de H. Geest) leren we over alle dingen! Mits we natuurlijk die Geest de ruimte geven en niet uitblussen. Dat doen we door heel dicht bij de Heer te blijven, Zijn Woord te kennen (niet te laten verstikken) en niet te verzuimen de dingen van het geloof te blijven uitvoeren.

Lessen

Ook de Heer kwam natuurlijk in Zijn tijd in aanraking met nieuws. We lezen in Lc.13:1 dat 'enigen tot Hem (kwamen) met het bericht over de Galileeërs, wier bloed Pilatus met hun offers vermengd had.' We kennen deze geschiedenis niet uit buiten-Bijbelse bronnen. Het zou iets te maken kunnen hebben met wat we lezen in Hd.5:37: 'Na hem stond Judas de Galileeër op, in de dagen der inschrijving, en kreeg vele afvalligen op zijn hand, maar ook deze is omgekomen

en zijn gehele aanhang is uiteengeslagen.' We begrijpen uit de tekst in ieder geval dat Romeinse troepen enige Galileeërs hadden gedood bij het brandofferaltair in

de tempel van Jeruzalem. Jezus reageert meteen op een geestelijke wijze op dit nieuws: 'Meent gij, dat deze Galileeërs groter zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat zij dit lot hebben ondergaan? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen.' En Hij koppelt er meteen een ander bericht aan vast: 'Of meent gij, dat die achttien, op wie de toren bij Siloam viel en die erdoor gedood werden, schuldiger waren dan alle andere mensen, die in Jeruzalem wonen?' En voor dezen gold hetzelfde: men moest uit de geschiedenis leren, dat men zich bekeerde, of anders zou men omkomen, waarbij we moeten bedenken dat Christus

hierbij duidde op het derven van het eeuwige leven. Dat is in onze tijd niet anders; wat op de aarde geschiedt, heeft een directe relatie met de toekomst van deze wereld die in het boze ligt: ze 'gaat voorbij met haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid' (1Jh.2:17).

Straks

We zijn niet ver van de tijd dat Gods oordelen over de aarde zullen gaan en dat de Heer terugkomt, zichtbaar voor alle volken, en een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen komen. Jesaja mocht het zo zeggen: 'Mijn zege is nabij, mijn heil treedt te voorschijn, en mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de kustlanden wachten en op mijn arm zullen zij hopen. Heft uw ogen op naar de hemel en aanschouwt de aarde beneden; want de hemel verdwijnt als rook, de aarde vergaat als een kleed en haar bewoners sterven als muggen, maar mijn heil duurt eeuwig en mijn gerechtigheid wordt niet verbroken' (Js.51:5,6).

Door de zalving van de Heilige Geest hebben wij niet alleen het inzicht in deze toekomst, maar ook de verantwoordelijkheid de mensen om ons heen deze boodschap te brengen. 'Bekeert u, want de Heer komt.' Dat is het werkelijke nieuws dat de volken moeten horen, iets ongehoords en ongewoons want belangrijk voor iedereen, zonder uitzondering. Het christendom is niet iets uit vervlogen tijden, maar heeft een belangrijke boodschap dat Hij door Wiens toedoen de wereld geschapen is, weer zal keren om een Rijk te stichten van eindelijk die vrede, gerechtigheid en heelheid. Het was ook Jesaja die profeteerde: 'Denkt niet aan hetgeen vroeger gebeurde en let niet op wat oudtijds is geschied; zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen acht op slaan? Ja, Ik zal een weg in de woestijn maken, rivieren in de wildernis. Het gedierte des velds zal Mij eren, jakhalzen en struisen, want Ik geef water in de woestijn, rivieren in de wildernis om mijn uitverkoren volk te drinken. Het volk dat Ik Mij geformeerd heb, zal mijn lof verkondigen' (Js.43:18-21). Ziehier ons antwoord, in navolging van onze Meester, wanneer ons gevraagd wordt naar de gebeurtenissen van onze tijd, waar zovelen sterven door rampen en terreur. Zijn die slachtoffers schuldiger dan de omstanders die niet getroffen werden? Nee, zegt de Heer, 'maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen.' Het is een harde mededeling, maar nog veel harder om zulks niet te

doen: Als gij niet spreekt 'om de goddeloze voor zijn goddeloze weg te waarschuwen ten einde hem in het leven te behouden, dan zal die goddeloze in zijn eigen onge-rechtigheid sterven, maar van zijn bloed zal Ik u rekenschap vragen. (...) Als gij de rechtvaardige waar-

schuwt, opdat hij niet zondige, en hij zondigt niet, dan zal hij zeker leven, want hij heeft zich laten waarschuwen; en gij hebt uw leven gered' (Ez.3:18,21). Hij geve ons de kracht en de wijsheid daartoe!

redactie

Liefde

De Heer Jezus Zelf heeft onlangs door profetie gesproken, dat wij ons moeten bepalen bij de brief aan de Efeziërs. In hoofdstuk 3:14-19 lezen wij, dat de apostel Paulus zijn knieën buigt en bidt. Ja, Hij bidt in de kerker te Rome op gebogen knieën tot de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, uit Wie al het geslacht in de hemel en op de aarde genoemd wordt en Die het behaagd heeft aan Zijn heilige apostel de verborgenheid aangaande de roeping, ook van de heidenen, tot dit geslacht te openbaren. Hij worstelt voor de troon der genade. O, dat alle dienaren zijn voorbeeld volgden, vast overtuigd, dat de Heer door Zijn zegen het zaad dat Zijn trouwe dienaren uitstrooien, vruchtbaar moet maken!

Voorbede

Nee, Paulus vraagt niet om loslating uit de gevangenis, om bevrijding van knellende banden.

Hoe logisch en betamelijk dit ook zou zijn geweest. Paulus is geheel belangeloos en ziet in zijn verdrukkingen het bewijs, dat hij waarlijk door de Heer in de bediening is gesteld. Nu denkt hij niet aan zichzelf en aan zijn lijden, maar aan de heiligen, die te Efeze zijn en aan de gelovigen in Jezus Christus. Op het hoogste bedacht, bidt hij voor hen om een tweede genade, die zij door hun godzaligheid niet kunnen verdienen, maar die hun van boven gegeven moet worden. Al was hun geloof in de Here Jezus en hun liefde tot al de heiligen (Ef.1:15) openbaar, toch moesten zij daarin voortgaan. De hoogste volmaaktheid toch van de gelovigen in dit leven bestaat in het wassen of groeien en toenemen. Dit geschiedt alleen dan, als zij door de Goddelijke werking van de Heilige Geest krachtig versterkt worden in de inwendige mens, die naar het onderwijs en zeker ook

naar de ondervinding van Paulus van dag tot dag vernieuwd kan worden tot de kennis en liefde van God, ook al wordt de uitwendige mens verdorven. Hij denkt daarbij aan het geestelijk leven, dat evenals het lichamelijke onderhouden en versterkt moet worden, waartoe het wonen van Christus in de harten onmisbaar is. En dit in zovele mensen, die toch door Zijn Woord geloven, dat Hij voor hen Zich vernederd heeft tot in de dood, wil Christus door Zijn Geest Zich een gestalte in hen verkrijgen, opdat zij niet zichzelf zouden leven, maar Hem, Die voor hen gestorven is. Zo blijkt het, dat zij in de liefde geworteld en gegrond zijn.

Wat wezenlijk is

Dat is wat anders te zeggen dan iedereen het zijne of hare te geven en als een lief mens bekend te staan, waar zovelen mee tevreden zijn. Dat is nog iets meer dan veel voor de medemens over te hebben en niet te houden van nijd en twist, wat bij velen stof tot ijdele roem en tot nog ijdeler gerustheid gaat. Ja, dat is wat sterkers dan lief te hebben, die ons liefhebben en goed te doen, die ons goed doen, waardoor velen zich doen schijnen meer dan godsdienstig te zijn. Ja, er is wat wezenlijkers dan nu en dan een uitstekend bewijs van liefde of een krachtige betoning van meeleven te geven, waarop zovelen zich graag verheffen en het liefst daarop zo lang mogelijk teren. In de liefde geworteld en gegrond is niet dat alles, maar veel meer dan dat.

Als het zo zou zijn, bewijst ook zulk een leven vooral, allereerst, deze liefde tegenover de Heer onze God, Die een liefde toekomt met geheel het hart en met geheel de ziel en met geheel het verstand; maar dan ook tegenover de naaste, die wij zullen liefhebben als onszelf.

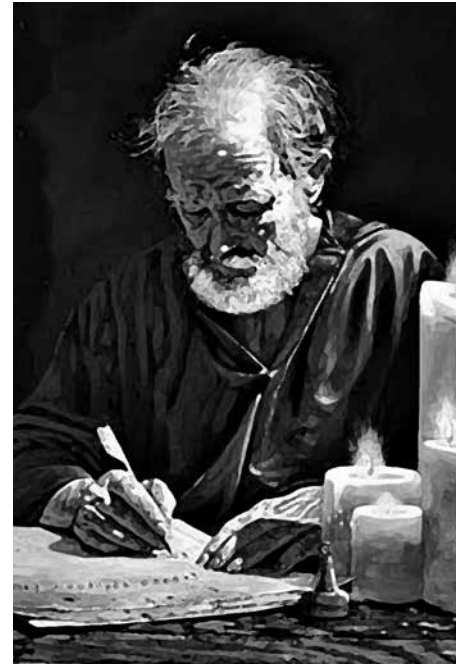
In Christus zijn

Het is zeker niet zonder reden, dat in een andere brief, in Colossensen 2:7, door onze apostel gesproken wordt van een geworteld en opgebouwd zijn in Christus. In Hem zien wij de liefde volmaakt! Alleen bij de rechtvaardige die uit Hem leeft, gelijk een boom uit de wortel die door Hem wordt gedragen; gelijk het gebouw door het fundament, kan er van een staan in de liefde sprake zijn. Omdat Christus door het geloof in zijn hart woont, kent hij de liefde uit een rein hart, uit een goed geweten en uit een ongeveinsd geloof; de liefde tot God en de Zaligmaker, waartoe hij wordt gedrongen door Zijn liefde tot hem; de liefde, die niet zichzelf zoekt, die niemand uitsluit, die het meest zich openbaart jegens hen, die de Here vrezen; de liefde, die de eer van God en het waarachtig heil van zielen bedoelt.

Dienaren

Wat van alle oprecht gelovigen mag gezegd worden, geldt zeker evenzeer van de getrouwe dienaren van het Evangelie, die gezonden zijn om anderen deelgenoten van de zaligheid te maken. Waar hun woord hen niet berei-

ken kan, bereikt hun toch het gebed, dat dagelijks allen - als op de armen der liefde - voor Gods troon draagt en hen God, de Heer Jezus en de Heilige Geest, ja, Zijn genade, aanbeveelt.

Zelfs hun vijanden, dat zijn zij, die zichzelf met die naam noemen of zich door hun daden aldus betonen, zijn toch van hun liefde niet uitgesloten. Het zegt hun weinig of niets, dat zij hun vijandschap vergeven; maar meer zegt het, dat zij hun bij alle gelegenheden zoeken goed te doen en daardoor vurige kolen op hun hoofd hopen. Maar wat alles zegt, het is: dat zij in hun hart iets kennen van hetgeen de Here voor Zijn vervolgers en haters voelt. Ja, de Heer Jezus Christus is het heilig en heiligend Voorbeeld van de liefde van Zijn dienaren en al Zijn kinderen. Want

evenals de kracht van Zijn liefde zich doet kennen in de prijs, die het Hem Zelf heeft gekost, zo is ook de aard der liefde, waarin zij geworteld en gegrond is, als zelfverloochening aan te merken. Het is daarom, dat de heilige apostel in zijn lofzang der liefde haar boven het geloof en de hoop verheft. 'Nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde' (1Kor.13:13).

De meeste

De liefde toch is de meeste, omdat zij van de beide anderen de meest gezegende vrucht is, gelijk zij van beide het voedsel ontvangen moet. De meeste, omdat het geloof het goede ontvangt, de liefde het goede doet; omdat het geloof en de hoop slechts ten goede komen van hen, die ze bezitten. De liefde daarentegen kan ook vriend en vijand tot voordeel zijn. Ja, de meeste, omdat het geloof het fundament van de heiligmaking en de goede werken is, de hoop het gebouw doet groeien, maar de liefde het voltooit en kroont. De meeste tenslotte, omdat het geloof in aanschouwen en de hoop in genieten overgaan zal, maar de liefde blijft en die in de eeuwigheid volmaakt wezen zal.

Liefde is een bede, die alles omvat wat nodig is om beide, gemeente en dienaren, aan hun heilige roeping te doen beantwoorden. Met recht wordt zij rijk van inhoud genoemd! Geve de Heer ons Zijn liefde in al zijn facetten. Maranatha.

H. Kuipers

‘De leugen regeert.’

Enkele jaren geleden sprak onze toenmalige koningin bovenstaande woorden welke nogal wat stof deden opwaaien. Kernvraag was met name: waar doelde zij specifiek op? Nog steeds ben ik van mening dat zij hiermee doelde op de algemene gang van zaken in Nederland. List en bedrog worden min of meer normaal gevonden. Het is als een deken over Nederland heengevalen. Dit wordt alleen op een andere manier verpakt of gecommuniceerd. De volgende beschrijvingen worden vaak gebruikt: ‘er is sprake van voortschrijdend inzicht’, ‘het kon echt niet anders’, ‘men wil het nu eenmaal zo’, ‘ik had geen keuze’ en zo verder. Eén van de meest voorkomende opmerkingen om een leugen te rechtvaardigen is de uitspraak dat er sprake is van een leugentje om bestwil. Misschien raken we met zijn allen wel gewend aan hetgeen om ons heen gebeurt en waar we zelf ook wellicht regelmatig in de verleiding komen om maar mee te doen. Velen van ons kennen ook echter het oude spreekwoord ‘al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel’; een waarheid als een koe. Ook al lijkt het iets wat heel gering is, laten we ons ervan bewust zijn dat de satan werkt als een spinneweb. Als we er eenmaal inzitten is het heel lastig om er weer uit te komen. Mede daarom mogen we blij zijn dat we Hem kennen Die

ons elke dag wil leiden op de weg der waarheid en ons het ambt der verzoening heeft geschonken. Cruciaal is wel oprechte belijdenis en een vast voornemen andere wegen in te slaan.

De oorsprong van de leugen

We vallen meteen maar met de deur in huis: de vader van de leugen is de macht der duisternis. Als we ons dus aan de leugen overgeven geven we ons eigenlijk over aan deze bestrijder van het goede. Jh.8:44 zegt hier het volgende over: ‘Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen’. Hiermede is meteen de toon gezet want deze woorden werden gesproken door de mond der waarheid onze geliefde Heer Jezus Christus. We weten, en 1Jh.2:21 geeft ook aan, ‘dat geen leugen uit de waarheid is’.

Wat zegt de Bijbel hierover?

Dat de leugen een gruwel is in de ogen van de Heer mag blijken uit hetgeen apostel Paulus schrijft in de brief aan de Romeinen. In Rm.3:13,14 is geschreven ‘Hun keel is een open graf, met hun

tong plegen zij bedrog, addergif is onder hun lippen; hun mond is van vloek en bitterheid vol.’ Ook 1Jh. 4:20 is een heel duidelijk woord en daarmee meteen een leidraad voor ons: ‘Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar.’ Hierbij is er niet alleen sprake van een uitgesproken leugen maar ook van een leugenachtige houding.

In de Bijbel zien we regelmatig een voorlopig oordeel naar voren komen. Bv. in Jr.23:32 waar staat geschreven: ‘Zie, Ik zal de profeteerders van leugenachtige dromen! Luidt het woord des Heeren, die zij vertellen om Mijn volk te misleiden door hun leugens en woordenkramerij; Ik heb hen niet gezonden en hun geen opdracht gegeven; zij zijn dit volk niet van het minste nut, luidt het woord des Heeren.’ In aansluiting hierop het oordeel over Chananja (Jr.28:15-17) ‘Ook zeide de profeet Jeremia tot de profeet Chananja: Hoor nu Chananja, de Here heeft u niet gezonden, en gij hebt dit volk op een leugen doen vertrouwen; daarom, zo zegt de Here: Zie, Ik zend u weg van de aardbodem, nog dit jaar zijt gij een lijk, omdat gij afval van de Here hebt gepredikt. En de profeet Chananja stierf in

dat jaar, in de zevende maand.’ Duidelijke teksten die aangeven dat de leugen zeer serieus genomen wordt door de Heer.

Het zenden van een leugengeest....

Hoe is het bovenstaande nu te rijmen met teksten waarin gesproken wordt over het feit dat de Heer een leugengeest zou leggen in de mond van de profeten van de koning of waar gesproken wordt over de zending van ‘een dwaling die bewerkt dat zij de leugen geloven’. Dit komt namelijk voor in 1Ko.22 en 2Ts.2. In de situaties hier beschreven gaat het over degenen die het werk van de Heer verdraaien, ontkennen en daarmee de Mond der waarheid tot een leugen maken. Daarom ook in deze gevallen een voorlopig oordeel omdat de Heer dit niet wil en kan verdragen omdat het kan leiden tot verleiding van degenen die Hem wel zoeken te dienen. En dit is wat Hij niet heeft toegestaan en ook niet zal toestaan.

De deken over de wereld

Hierboven is al aangegeven dat de leugen als een deken over de wereld ligt. Allen hebben wij hier dagelijks mee te maken en vaak is

het zelfs moeilijk om de waarheid van de leugen te onderscheiden. Dat klopt ook wel met het gegeven dat de satan zich zal voordoen als een engel des lichts. Met hulp van de Heer is het wel degelijk mogelijk om het onderscheid te herkennen. In Ps.144:11 vinden wij een regel die past in ons gebed: 'Ontzet mij en red mij van de hand der vreemden, welker mond leugen spreekt, en hun rechterhand is een rechterhand der valsheid'. In Jk.3 wordt gesproken over de zonden der tong. Als de leugen opwelt in onze gedachten mogen wij de Heer

altijd vragen een engelenwacht voor onze tong te plaatsen. In dat geval mogen we verblijd zijn, want kennelijk werkt de Heer nog steeds met Zijn Geest van waarheid in ons als dit hulpmiddel in onze gedachten opkomt. Laten wij als de Zijnen proberen ons leven zo in te richten met als geruststellende gedachte dat we het niet alleen hoeven te doen. Hij zal elke dag met ons gaan als een wolkkolom des nachts. Zelfs als we het niet altijd merken.

R.C. Boekhout

OPENBARE LEZING

**Titel: 'Zo zegt de Here HERE!'
het profetisch getuigenis in onze tijd**

Een ieder wordt uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing, die inzicht geeft in Gods vermaningen voor ons volk.

We hopen velen van u te ontmoeten opdat
ook uw mening zal worden gehoord.

Wanneer: dinsdag 25 oktober 2016 15.00 en 20.00 uur
Waar: in de Andreaskerk, Jacob van Heemskerckstraat 19
3317 VL Dordrecht: In de Wielwijk
vanaf het station in 10 minuten te bereiken met bus 4;
vanaf de A 16 ca. 5 minuten;
bij en rondom de kerk is gratis parkeren.

Alle info ook op: www.lezing.org
Vragen? telefoon 023 - 528 55 61;
e-mail: ijlstraetemans@planet.nl.

U BENT VAN HARTE WELKOM

Hoop

Christenen zijn van nature optimisten. Niet dat zij geen leed te dragen hebben of dat hun directe persoonlijke toekomst altijd rooskleurig zou zijn, maar omdat zij weten dat het kwade het laatste woord niet heeft. De wereld, de satan, de zonde en het vlees kunnen plagen en zelfs ons het leven zuur maken, maar uiteindelijk delven zij alle het onderspit. Of zoals apostel Johannes het schrijft: 'want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof' (1Jh.5:4). Zelfs de dood als laatste vijand jaagt geen angst meer aan, omdat we met de Heer verbonden blijven: 'Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here' (Rm.8:38,39). De liefde overwint, God en de zijnen lachen het laatste. Een prachtige toekomst is voor ons weggelegd. Wie zou dan niet optimistisch zijn?

Geloof, hoop en liefde

In dit nummer van de SvdLB staan twee artikelen die de reden zijn dat ook over de hoop geschreven moet worden. Het ene gaat over vertrouwen en we hebben in dit tijdschrift al meerdere keren ver-

teld dat zowel in het Hebreeuws als in het Grieks voor vertrouwen en geloof hetzelfde woord wordt gebruikt. Het andere artikel gaat over de liefde en om de drieslag geloof, hoop en liefde te voltooien moest dus ook dit artikel geschreven worden, want we kennen allen het laatste vers van het Bijbelse lied der liefde: 'Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde' (1Kor.13:13). De hoop is vooral voor dit leven belangrijk, zeker in moeilijke tijden. De psalmist roept in Ps.42 en 43 driemaal dezelfde zin: 'Wat buigt gij u neder, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God!' We zullen ons niet moeten laten ringeloren door lastige omstandigheden en daarvan wakker liggen, want de oplossing is nabij: 'Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus' (1Pt.1:13).

Rachab

Een bekende geschiedenis uit het Oude Testament is die van Rachab en de twee verspieters. We vinden hem in Jozua 2. Het werd bekend bij de koning van Jericho dat er twee spionnen de stad binnengekomen waren en dat ze in

ieder geval bij Rachab, een plaatselijke prostitué, gezien waren. Die had intussen de (anonieme) twee verspieters verstopt onder vlasstengels, zodat ze niet gevonden werden en later via een touw uit het venster van de stadsmuur konden ontsnappen. Ze vertelde de mannen dat zij geloofde in de God van Israël en dat men verwachtte dat het hele land aan dat volk zou worden gegeven. Ze wilde echter overleven en vroeg om een teken. Haar werd verteld dat ze een scharlaken koord uit het raam moest hangen en dat allen die bij de verovering van de stad in haar woning verbleven, zouden worden gespaard. Zo geschiedde ook, vinden we in Jz.6:23-25, waarvan we vers 25 citeren: 'Zo heeft Jozua de hoer Rachab en haar familie en allen die haar toebehoorden, in leven gelaten, en zij heeft onder Israel gewoond tot op de huidige

dag, omdat zij de boden verborgen had gehouden, die Jozua uitgezonden had om Jericho te verkennen. Uit Mt.1:5 leren we dan nog dat ze de betovergrootmoeder van koning David werd en tot het voorgeslacht van de Here Jezus behoorde.

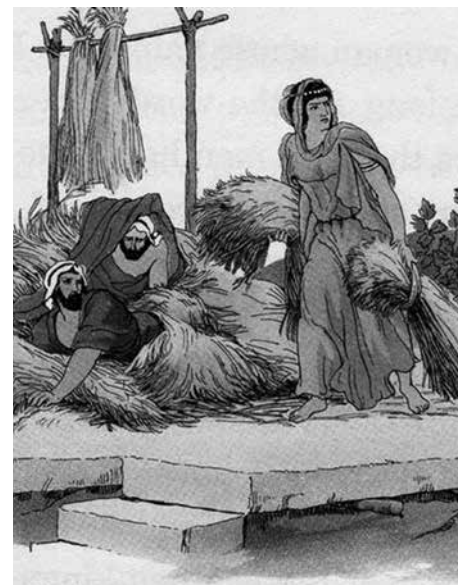
Geloof?

Rachab is ook opgenomen in het hoofdstuk over geloofshelden want we vinden haar nog eens genoemd in Hbr.11:31: 'Door het geloof is Rachab, de hoer, niet met de ongehoorzamen omgekomen, daar zij de verspieters met vrede had opgenomen.' Ook Jakobus noemt haar: 'En is niet evenzo Rachab, de hoer, uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boodschappers in huis nam en langs een andere weg liet heengaan' (Jk.2:25)? Het lijkt dus logischer dat deze geschiedenis hoort in een artikel over het geloof. Dat had werkelijk gekund, maar het scharlaken koord uit het raam is hier natuurlijk het teken van de hoop. Het zullen spannende dagen geweest zijn voor Rachab. Zou haar familie haar geloven? Zouden de twee verspieters hun woord houden? Ze wist weliswaar zeker dat Israël zou overwinnen, maar het duurde nog even voordat dat volk kwam en vervolgens trok men ook nog zeven dagen om de stad. Zou men in Jericho geen argwaan wekken door al die mensen in haar huis? De satan zal ongetwijfeld allerlei vragen in haar hoofd hebben gebracht en het enige dat ze over had was de hoop op redding. Wat dit soort

zaken betreft, lijkt ze op de christenen van vandaag. We leven in een wereld die van God losgeraakt is en vol is van heidense invloeden. Onze hoop is in onze Heer en Heiland, waardoor Gods Geest in de Schrift de hierboven al geciteerde tekst kon doen schrijven: 'Omgordt (met een koord of gordel-awb) dus de lendenen van uw verstand, enz. (1Pt.1:13).

Hoop

Er zijn nog meer redenen waardoor deze geschiedenis een verhaal van hoop is. Het woord in de Hebreeuwse Bijbel voor koord is 'tiqvah', maar het mooie is dat dit woord ook gebruikt wordt voor 'hoop' of 'verwachting', bijvoorbeeld in Job 4:6: 'Is dan niet uw godsvrucht uw toevlucht, uw onberispelijke wandel uw hoop?' of: 'Waarlijk, mijn ziel, keer u stil tot God, want van Hem is mijn verwachting' (Ps.62:5).

In Hgl.4:3 worden lippen een scharlaken snoer genoemd. Apostel Schwartz schrijft: 'Zij mogen niet anders dan tekenen van behoud zijn. Er mogen alleen woorden gesproken worden wat tot redding van zondaren, tot vergeving van de zonden, tot heiliging van het leven kan dienen.' In Js.1:18 spreekt de Heer: 'al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.' Het rode koord is dus teken van de genade van God, die zichtbaar moet zijn voor de buitenwereld. Ons licht moet niet onder de korenmaat gezet worden, maar we moeten als de twee verspieters, symbool van het getuigenis van apostelen en profeten, van wie Rachab, beeld van de gelovigen uit de heidenen, het scharlaken snoer kreeg, het evangelie van de hoop verkondigen: 'indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie, dat gij gehoord hebt en dat verkondigd is in de ganse schepping onder de hemel' (Kol.1:23). De verspieters werden verborgen onder vlasstengels, waar later linnen van werd gemaakt. Ook dat is weer een teken van de hoop want het is de bruid van Christus gegeven 'dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen' (Op.19:8). Naar die tijd zien wij uit en dat feest is onze hoop. Dat onze Bruidegom kome!

A.W. Berkhof

kapel van de gemeente Amsterdam

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar		